

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 178 /ນຍ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 20.6.2011.

ດຳລັດ
ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບເລກທີ 06/ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຍຸຕິທຳ ສະບັບເລກທີ 260/ກຍ, ລົງວັນທີ 10 ມິຖຸນາ 2011.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ວາງອອກເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ອະທິບາຍເນື້ອໃນບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຄຳປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາໃຫ້ລະອຽດ, ຈະແຈ້ງ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຖືກຕ້ອງ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແນໃສ່ຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍດັ່ງກ່າວໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 2. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ກົດໝາຍ ໝາຍເຖິງ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍ ການຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ສະບັບເລກທີ 06/ ສພຊ, ລົງວັນທີ 20 ພຶດສະພາ 2005.
2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ໝາຍເຖິງ ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນ ຕາມສັນຍາຄ້າປະກັນ ຊຶ່ງມີ ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ, ຜູ້ຂາຍສິນຄ້າຕາມສັນຍາເຊົ່າ-ຊື້, ຜູ້ຂາຍດ້ວຍເງິນຜ່ອນ, ຜູ້ຊື້ທີ່ຕ້ອງຮັບ, ຜູ້ໃຫ້ເຊົ່າທີ່ມີກຳນົດເວລາເກີນກວ່າໜຶ່ງປີ ແລະ ຜູ້ຝາກຂາຍສິນຄ້າຕາມສັນຍາຝາກຂາຍ.
3. ສິນຄ້າໃນສາງ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າຢູ່ໃນສາງ ເພື່ອຂາຍ ຫລື ໃຫ້ເຊົ່າ; ວັດຖຸດິບ ເພື່ອການຜະລິດ ຫລື ວັດສະດຸ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນການດຳເນີນທຸລະກິດ.
4. ສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນ ໝາຍເຖິງ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຮັບຈາກຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນ ເຖິງວ່າຊັບຄ້າປະກັນນັ້ນ ຈະຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ບໍ່ກໍຕາມ.
5. ສິດຕໍ່ຊັບທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ ໝາຍເຖິງ ຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບ ທີ່ຊື້ດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ ຊຶ່ງຜູ້ກູ້ຢືມ ເອົາຊັບທີ່ຊື້ນັ້ນ ເປັນຊັບຄ້າປະກັນການກູ້ຢືມດັ່ງກ່າວ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກຊັບ ຈົນກວ່າຈະມີການຊຳລະ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະສຳເລັດ.
6. ສິດຍຶດໜ່ວງ ໝາຍເຖິງ ສິດຂອງຜູ້ສະໜອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການໃນການສືບຕໍ່ຄອບຄອງສິນຄ້າຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບການຊຳລະຄ່າສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການນັ້ນ.
7. ສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຊັບທີ່ມີຕົວຕົນ ແລະ ຊັບທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ ເຊັ່ນ ຍານພາຫະນະ, ຊັບສິນທາງປັນຍາ.
8. ອະສັງຫາລິມະຊັບ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ບໍ່ສາມາດເຄື່ອນຍ້າຍໄດ້ ເຊັ່ນ ທີ່ດິນ, ເຮືອນ, ຕຶກອາຄານ.
9. ສັນຍາຝາກຂາຍ ໝາຍເຖິງ ສັນຍາປະເພດໜຶ່ງ ຊຶ່ງຝ່າຍໜຶ່ງເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ຝາກຂາຍ” ໄດ້ມອບສິນຄ້າຂອງຕົນໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ “ຜູ້ຮັບຝາກຂາຍ” ເປັນຜູ້ຄອບຄອງ, ຂາຍສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ແລະ ໄດ້ຮັບຄ່າຕອບແທນ ຕາມສັນຍາ.
10. ຊັບຄ້າປະກັນ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນ ຫລື ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນໃນອະນາຄົດ ທີ່ ໃຊ້ຄ້າປະກັນການປະຕິບັດສັນຍາ ຫລື ພັນທະໃດໜຶ່ງ.
12. ຊັບປະກອບ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ນຳມາປະກອບໃສ່ກັບຊັບອື່ນ ໂດຍລັກສະນະຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໄດ້ສູນເສຍ ຕົວຢ່າງ: ແອລິດ, ເຄື່ອງສຽງລົດ.
13. ຊັບຕິດຕັ້ງ ໝາຍເຖິງ ຊັບທີ່ນຳມາຕິດຕັ້ງໃສ່ອະສັງຫາລິມະຊັບ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດເອົາອອກ ຫລື ຖ້າເອົາອອກ ກໍຈະເຮັດໃຫ້ຊັບດັ່ງກ່າວ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ເສຍຫາຍ ຫລື ຫຼຸດລຸນຄ່າ ຕົວຢ່າງ: ຂັ້ນໄດເລື່ອນ, ລະບົບປັບອາກາດລວມສູນ, ໝໍ້ແບ່ງໄຟຟ້າ.
14. ຊັບປ່ຽນຮູບ ໝາຍເຖິງ ສິນຄ້າໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ນຳມາເປັນສ່ວນປະກອບ ຫລື ປະສົມກັບຊັບອື່ນ ເພື່ອຜະລິດເປັນສິນຄ້າປະເພດໃໝ່ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຊັບດັ່ງກ່າວ ປ່ຽນແປງຄຸນລັກສະນະທາງວັດຖຸ ແລະ ບໍ່ສາມາດແຍກອອກຈາກຊັບ ຫລື ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ເຊັ່ນ ນ້ຳຕານ, ແບັງ, ນ້ຳທີ່ຜະລິດເປັນເຂົ້າຈີ່. ຄຳສັບນີ້ ຍັງລວມໄປເຖິງຊັບໃດໜຶ່ງ ທີ່ນຳມາເກັບລວມໄວ້ໃນສາງທີ່ບໍ່ໄດ້ແຍກອອກຈາກກັນ ເຊັ່ນ: ເຂົ້າ, ສາລີ, ມັນຕົ້ນ.

15. ລູກໜີ້ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ມີພັນທະຊຳລະໜີ້ດ້ວຍ ເງິນ, ວັດຖຸ ຫລື ປະຕິບັດສິ່ງໃດໜຶ່ງ ຕາມ ສັນຍາຄຳປະກັນ.
16. ເອກະສານການເງິນ ໝາຍເຖິງ ເຄື່ອງມືທາງດ້ານການເງິນ ທີ່ໃຫ້ສິດຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຊຳລະ ເຊັ່ນ ແຊັກ, ພັນທະບັດແລກເງິນ, ໜັງສືສັນຍາໃຊ້ໜີ້, ໜັງສືສິນເຊື່ອ.
17. ໝາກຜົນຈາກການຊື້ຂາດ ໝາຍເຖິງ ເງິນ ຫລື ວັດຖຸ ທີ່ໄດ້ຈາກການໃຫ້ເຊົ່າ, ການຂາຍ ຫລື ການຊື້ຂາດຊັບຄຳປະກັນດ້ວຍຮູບການອື່ນ.
18. ໜີ້ຕ້ອງຮັບ ໝາຍເຖິງ ເງິນ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບຈາກ ການຂາຍສິນຄ້າ ຫລື ການບໍລິການ.

ມາດຕາ 3. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບການຄຳປະກັນ ດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ, ອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ການຄຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ.

ພາກທີ II

ການຄຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ໝວດທີ 1

ຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 4. ສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ

ສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ ລວມມີ:

1. ວັດຖຸ ມີຄ່າ;
2. ກິນຈັກ;
3. ຍານພາຫະນະ;
4. ສິນຄ້າໃນສາງ ຫລື ວັດຖຸດິບ ເພື່ອການຜະລິດ;
5. ໜີ້ຕ້ອງຮັບ;
6. ເອກະສານທາງການເງິນ;
7. ຜົນຜະລິດກະສິກຳ;
8. ສິນຄ້າອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ;
9. ບັນຊີເງິນຝາກ;
10. ຊັບສິນທາງປັນຍາ.

ນອກຈາກນີ້ ອາດມີສັງຫາລິມະຊັບປະເພດອື່ນ ຕາມການຕົກລົງຂອງຄູ່ສັນຍາ.

ມາດຕາ 5. ລັກສະນະຂອງສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ

ສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ ຈະຖືວ່າຄົບຖ້ວນ ແລະ ຈະແຈ້ງ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍ, ຖ້າວ່າສັນຍາຄຳປະກັນ ຫາກຊື້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ແມ່ນຊັບໃດ ທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ ເຊັ່ນ: ລົດຍີ່ ທີ່ໃດໜຶ່ງ ຫລື ລົດໝາຍເລກທະບຽນໃດໜຶ່ງ.

ສຳລັບ ສິນຄ້າອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກນັ້ນ ໃຫ້ກຳນົດລັກສະນະສະເພາະຢ່າງຈະແຈ້ງ.

ມາດຕາ 6. ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ອີງຕາມມາດຕາ 5 ວັກ 3 ແລະ ມາດຕາ 12 ຂອງກົດໝາຍ, ລູກໜີ້ ສາມາດຄອບຄອງຊັບທີ່ນຳມາຄຳປະກັນໄດ້ ຖ້າຫາກມີການຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາຄຳປະກັນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ແລະ ລູກໜີ້ ສາມາດກຳນົດເນື້ອໃນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງສັນຍາຄຳປະກັນ ຕາມທີ່ທັງສອງຝ່າຍຕົກລົງເຫັນດີນຳກັນ. ສັນຍາຄຳປະກັນ ມີຜົນສັກສິດລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ວັກ 4 ຂອງກົດໝາຍ.

ສັນຍາຄຳປະກັນ ຕ້ອງກຳນົດຊັບຄຳປະກັນ ແລະ ມູນຄ່າຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍ. ສຳລັບສິນຄ້າໃນສາງ ຫລື ຊັບອື່ນ ທີ່ມີມູນຄ່າປ່ຽນແປງ ໃຫ້ຖືເອົາມູນຄ່າຕ່ຳສຸດຂອງຊັບດັ່ງກ່າວ.

ສັນຍາຄຳປະກັນ ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ດ້ວຍການຂຽນດ້ວຍມື, ພິມດີດ ຫລື ພິມດ້ວຍເຄື່ອງເອເລັກໂຕຣນິກ ຊຶ່ງອາດເຮັດເປັນສະບັບດຽວ ຫລື ຫລາຍສະບັບກໍໄດ້.

ສັນຍາຄຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ມີຜົນລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ ແລະ ບຸກຄົນທີສາມ ເວັ້ນເສຍ ແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 7. ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນສຳລັບຄູ່ສັນຍາ

ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ຈະມີຜົນສຳລັບຄູ່ສັນຍາ ກໍຕໍ່ເມື່ອ:

1. ມີການກຳນົດຊັບຄຳປະກັນ ໃນສັນຍາຄຳປະກັນ;
2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ໄດ້ມອບເງິນ ຫລື ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະໃດໜຶ່ງ ຕໍ່ລູກໜີ້;
3. ລູກໜີ້ ເປັນເຈົ້າກຳມະສິດໃນຊັບຄຳປະກັນ ຫລື ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງຊັບນັ້ນ ໂດຍມີ ເອກະສານຢັ້ງຢືນການມອບສິດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 8. ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ

ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ຈະມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ກໍຕໍ່ເມື່ອ ສັນຍາຄຳປະກັນໄດ້ມີຜົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 7 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ໄດ້ປະຕິບັດຕາມຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈົດທະບຽນການຄຳປະກັນ;
2. ການຄອບຄອງຊັບຄຳປະກັນ;
3. ການຄວບຄຸມຊັບຄຳປະກັນ;

ການເຮັດໃຫ້ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ມີຜົນໂດຍອັດຕະໂນມັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 9. ຜົນບັງຄັບໂດຍອັດຕະໂນມັດ ຂອງສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ

ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ໂດຍອັດຕະໂນມັດ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ທີ່ເປັນສິນຄ້າອຸປະໂພກ ແລະ ບໍລິໂພກຂອງລູກໜີ້ ທີ່ຊື້ມາດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ;

2. ໃນກໍລະນີທີ່ລູກໜີ້ ຫາກໄດ້ຊື້ຂາດຊັບຄ້ຳປະກັນ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ຍັງສືບຕໍ່ມີສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບການປະຕິບັດສິດ ແລະ ພັນທະຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາຄ້ຳປະກັນ.

ມາດຕາ 10. ຜົນບັງຄັບສະເພາະສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ຂອງສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ

ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ໃນກໍລະນີສະເພາະ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ໄດ້ຄອບຄອງສິນຄ້າ ຫລື ເອກະສານການເງິນ ທີ່ເປັນຊັບຄ້ຳປະກັນ;
2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ໄດ້ຄອບຄອງເງິນ ທີ່ເປັນຊັບຄ້ຳປະກັນ ຍົກເວັ້ນ ເງິນສົດທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊື້ຂາດ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ໄດ້ຄວບຄຸມບັນຊີເງິນຝາກ;
4. ຜູ້ເຊົ່າ, ຜູ້ຊື້ໜີ້ຕ້ອງຮັບ ຫລື ຜູ້ຊື້ ສາມາດເຮັດໃຫ້ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ຕາມຮູບແບບດຽວກັນກັບສັນຍາເບື້ອງຕົ້ນ;
5. ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນທີ່ເປັນຍານພາຫະນະ ຈະມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ມີການຈົດທະບຽນຊັບຄ້ຳປະກັນ ຊຶ່ງກຳນົດລັກສະນະທົ່ວໄປຂອງຍານພາຫະນະ, ເລກທະບຽນ, ເລກຈັກ ຫລື ເລກຖັງຂອງຍານພາຫະນະ. ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ບູລິມະສິດເໝືອນກວ່າຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງບົ່ງບອກຢ່າງຈະແຈ້ງ ເລກຈັກ ແລະ ເລກຖັງຂອງຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 11. ການສືບຕໍ່ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ

ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ຈະສືບຕໍ່ຕິດພັນໄປກັບຊັບຄ້ຳປະກັນ ເຖິງວ່າຈະມີການຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ, ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້, ແລກປ່ຽນ ຫລື ຊື້ຂາດຊັບຄ້ຳປະກັນດັ່ງກ່າວກໍຕາມ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄູ່ສັນຍາໄດ້ຕົກລົງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 12. ການຫັກບັນຊີໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ

ເມື່ອເຖິງເວລາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫລື ຕາມການຕົກລົງ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ສາມາດຫັກເອົາເງິນໃນບັນຊີຂອງລູກໜີ້ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ຊາບ.

ມາດຕາ 13. ການໂອນສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ສາມາດໂອນສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນ ແລະ ການໂອນສິດດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ຊາບ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຈົດທະບຽນຄ້ຳປະກັນ ກໍຕ້ອງປ່ຽນແປງການຈົດທະບຽນຕື່ມອີກ.

ມາດຕາ 14. ການສິ້ນສຸດສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ

ເມື່ອກຳນົດເວລາຂອງການຈົດທະບຽນຊັບຄ້ຳປະກັນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງ ແລະ ບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ຈົດທະບຽນຕາມກຳນົດເວລາໄດ້, ຜົນບັງຄັບຂອງສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ຈະສິ້ນສຸດ

ສຸດລົງ ເວ້ນເສ້ຍແຕ່ໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຜົນບັງຄັບດັ່ງກ່າວ ຈາກຮູບການໜຶ່ງໄປສູ່ຮູບການອື່ນ ເຊັ່ນ ຈາກການຈົດທະບຽນໄປເປັນການຄອບຄອງຊັບຄຳປະກັນ.

ໝວດທີ 2

ການກຳນົດບູລິມະສິດ

ມາດຕາ 15. ຫຼັກການກ່ຽວກັບບູລິມະສິດ

ໃນກໍລະນີ ມີເຈົ້າໜີ້ຫລາຍຄົນ ຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນດຽວ, ຜູ້ທີ່ມີບູລິມະສິດ ໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນ ໜີ້ສິນກ່ອນເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ແມ່ນຜູ້ທີ່ໄດ້ຄອບຄອງ, ຈົດທະບຽນ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບດັ່ງກ່າວ ກ່ອນຕາມ ລຳດັບເວລາ ເວ້ນເສ້ຍແຕ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຢ່າງອື່ນໃນໝວດນີ້.

ໃນກໍລະນີ ມີເຈົ້າໜີ້ຫລາຍຄົນຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນດຽວ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ, ບໍ່ໄດ້ຄອບຄອງ ຫລື ບໍ່ໄດ້ຄວບຄຸມ ຫລື ໄດ້ຈົດທະບຽນ, ໄດ້ຄອບຄອງ ຫລື ໄດ້ຄວບຄຸມແລ້ວ ແຕ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງ, ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ ໄດ້ໃຫ້ການກູ້ຢືມກ່ອນໝູ່ຈະມີບູລິມະສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນນັ້ນ ເໝືອກວ່າເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ.

ມາດຕາ 16. ການສືບຕໍ່ຂອງບູລິມະສິດ ທີ່ຕິດພັນກັບການຊື້ຂາດ

ບູລິມະສິດຂອງການຄຳປະກັນຕໍ່ຊັບໜຶ່ງ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ ແລະ ຕິດພັນໄປກັບເງິນ ຫລື ຊັບສິນ ອື່ນໆ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊື້ຂາດ ໂດຍບໍ່ມີການປ່ຽນແປງ ລຳດັບບູລິມະສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນໃນເບື້ອງ ຕົ້ນ.

ມາດຕາ 17. ຂໍ້ຍົກເວ້ນສຳລັບຜູ້ຊື້ ຫລື ຜູ້ເຊົ່າຊັບຄຳປະກັນ

ຜູ້ຊື້ ຫລື ຜູ້ເຊົ່າຊັບຄຳປະກັນ ຈະບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິດ ແລະ ພັນທະຂອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້ ຕາມສັນຍາຄຳປະກັນ ໃນກໍລະນີໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ຊື້ຊັບຄຳປະກັນ ໄດ້ຊື້ຊັບດ້ວຍຄວາມບໍລິສຸດໃຈໂດຍຊຳລະ ຫລື ແລກປ່ຽນຊັບ ຕາມ ລາຄາໃນທ້ອງຕະຫລາດ, ຢ່າງເປີດເຜີຍ ແລະ ໄດ້ຮັບເອົາຊັບນັ້ນໄປໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າຊັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຖືກ ຄຳປະກັນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະໃດໜຶ່ງມາກ່ອນ ຫລື ໄດ້ຈົດທະບຽນຄຳປະກັນ. ແຕ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການ ຄຳປະກັນຕໍ່ຊັບທີ່ຂາຍ ຫລື ແລກປ່ຽນນັ້ນ ຍັງມີສິດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 9 ຂໍ້ 2 ຂອງດຳລັດ ສະບັບນີ້.

2. ໃນການເຄື່ອນໄຫວດຳເນີນທຸລະກິດທົ່ວໄປ, ຜູ້ຊື້ ຫລື ຜູ້ເຊົ່າສິນຄ້າ ຈະຮັບສິນຄ້າໄປ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ສິດ ແລະ ພັນທະຕາມສັນຍາຄຳປະກັນ, ເຖິງວ່າຜູ້ຊື້ ຫລື ຜູ້ເຊົ່າ ໄດ້ຮູ້ວ່າສິນຄ້າດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕິດພັນກັບສິດຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນກໍຕາມ;

3. ຜູ້ຊື້ ຫລື ຜູ້ເຊົ່າຍານພາຫະນະ ໂດຍບໍ່ຮູ້ວ່າ ຍານພາຫະນະດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບຄຳປະກັນ ໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະ ແລະ ຖ້າວ່າການຈົດທະບຽນຊັບຄຳປະກັນນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ບົ່ງບອກທະບຽນ ຫລື ເລກ ຈັກ ແລະ ເລກຖັງ ຂອງຍານພາຫະນະນັ້ນ;

4. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ຕົກລົງໃຫ້ລູກໜີ້ຂາຍສິນຄ້າ ທີ່ນຳມາຄຳປະກັນ.

ມາດຕາ 18. ບູລິມະສິດ ຕໍ່ຊັບສິນທີ່ຊື້ມາດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ

ສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ຊື້ມາດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ ມີບູລິມະສິດໂດຍອັດຕະໂນມັດ ເໝືອກວ່າ ສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ຊື້ມາດ້ວຍເງິນກູ້ຢືມ ໃນຊັບດຽວກັນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 14 ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ລູກໜີ້ໄດ້ຄອບຄອງຊັບສິນເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າກາຍກຳນົດເວລານີ້ແລ້ວ ຫາກບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ບູລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ກໍຈະ ຕົກໄປ.

ມາດຕາ 19. ບູລິມະສິດຂອງການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັດລ້ຽງ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ເງິນ ຫລື ວັດຖຸໃດໜຶ່ງແກ່ລູກໜີ້ ເພື່ອຊື້ອາຫານສັດ ຫລື ຢາປົວພະຍາດໃຫ້ສັດລ້ຽງຂອງລູກໜີ້ ມີບູລິມະສິດເໝືອກກວ່າເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ມີສິດຕໍ່ສັດລ້ຽງ ຫລື ເງິນ ຫລື ສິ່ງທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊື້ຂາດສັດລ້ຽງດັ່ງກ່າວ ຍົກເວັ້ນເຈົ້າໜີ້ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ເງິນກູ້ຢືມໄປຊື້ສັດລ້ຽງໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ມາດຕາ 20. ບູລິມະສິດ ຂອງການຄ້າປະກັນດ້ວຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ

ສິດຕໍ່ການຄ້າປະກັນດ້ວຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ມີລຳດັບບູລິມະສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດຕໍ່ການຄ້າປະກັນດ້ວຍເຄື່ອງປູກຂອງຝັງ ທີ່ກຳລັງປູກ ຫລື ເຕີບໃຫຍ່ ມີບູລິມະສິດເໝືອກກວ່າການຄ້າປະກັນປະເພດອື່ນ ຫລື ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຖ້າວ່າລູກໜີ້ຫາກໄດ້ຄອບຄອງທີ່ດິນກະສິກຳ ຫລື ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນກະສິກຳຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ເງິນ ຫລື ວັດຖຸໃດໜຶ່ງ ແກ່ລູກໜີ້ ເພື່ອກະກຽມການປູກ ກ່ອນ 6 ເດືອນ ຫລື ໃນເວລາທີ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງກຳລັງເຕີບໃຫຍ່ ຫລື ເກັບກ່ຽວຜົນຜະລິດ ມີບູລິມະສິດ ເໝືອກກວ່າເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ທີ່ມີສິດຕໍ່ເຄື່ອງປູກຂອງຝັງດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 21. ຊັບຕິດຕັ້ງ

ສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ເປັນຊັບຕິດຕັ້ງ ມີບູລິມະສິດສຳຮອງຖັດຈາກສິດຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ ຫລື ເກີດຂຶ້ນ ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ມີການຕິດຕັ້ງໃສ່ຊັບຕົ້ນຕໍ ຍົກເວັ້ນສິດຕໍ່ຊັບສິນໃນຊັບຕິດຕັ້ງນັ້ນ ຫາກໄດ້ຖືກຈົດທະບຽນເປັນຊັບສິນກ່ອນການຈົດທະບຽນຊັບຕົ້ນຕໍ.

ມາດຕາ 22. ຊັບປະກອບ

ສິດຕໍ່ຊັບສິນທີ່ເປັນຊັບປະກອບ ຈະສືບຕໍ່ຄົງຢູ່ໃນຊັບປະກອບນັ້ນ ເຖິງວ່າຊັບດັ່ງກ່າວໄດ້ປະກອບ ຫລື ໄດ້ກາຍເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊັບຕົ້ນຕໍແລ້ວກໍຕາມ, ຖ້າວ່າສິດຕໍ່ຊັບສິນດັ່ງກ່າວ ຫາກຍັງມີຜົນບັງຄັບ.

ມາດຕາ 23. ສິດຍຶດໝ່ວງ

ສິດຍຶດໝ່ວງ ມີບູລິມະສິດເໝືອກກວ່າສິດຕໍ່ຊັບສິນຢູ່ໃນຊັບນັ້ນ ຖ້າວ່າສິດດັ່ງກ່າວ ຫາກເກີດຂຶ້ນຕາມການດຳເນີນທຸລະກິດທົ່ວໄປ.

ມາດຕາ 24. ຊັບປ່ຽນຮູບ

ຊັບປ່ຽນຮູບ ບໍ່ສາມາດເປັນຊັບຄ້ຳປະກັນໄດ້ ເວັ້ນເສຍແຕ່ ຊັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ນຳໄປຄ້ຳປະກັນ ກ່ອນການນຳມາປະກອບ ຫລື ປະສົມກັບຊັບອື່ນ ແລະ ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນດັ່ງກ່າວ ກໍຍັງຄົງຢູ່ ແລະ ຕິດພັນໄປກັບຊັບ ຫລື ຜະລິດຕະພັນໃໝ່.

ບູລິມະສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ທີ່ເປັນຊັບປ່ຽນຮູບ ທີ່ຢູ່ໃນຊັບ ຫລື ຜະລິດຕະພັນໃໝ່ ມີຜົນນັບແຕ່ ເວລາ ທີ່ຊັບປ່ຽນຮູບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ນຳໄປເປັນຊັບຄ້ຳປະກັນໃນເບື້ອງຕົ້ນ.

ຖ້າວ່າສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນທີ່ເປັນຊັບປ່ຽນຮູບ ຫາກມີຫລາຍກວ່າໜຶ່ງສິດ ໃຫ້ຈັດລຳດັບບູລິມະສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນໃດ ທີ່ມີຜົນກ່ອນ ແມ່ນມີບູລິມະສິດເໝືອກວ່າສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນອື່ນ ທີ່ມີຜົນສັກສິດນຳຫລັງ ຫລື ຍັງບໍ່ມີຜົນໃນເວລາຊັບນັ້ນ ໄດ້ກາຍເປັນຊັບປ່ຽນຮູບ;
2. ຖ້າວ່າເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ຫາກມີຫລາຍຄົນ ແລະ ການຄ້ຳປະກັນມີຜົນ ໃນເວລາ ດຽວກັນ, ເຈົ້າໜີ້ເຫລົ່ານັ້ນ ມີບູລິມະສິດໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຈາກຊັບປ່ຽນຮູບເທົ່າທຽມກັນ ຕາມອັດຕາສ່ວນຂອງມູນຄ່າຂອງຊັບໃນເວລາທີ່ຊັບນັ້ນໄດ້ກາຍເປັນຊັບປ່ຽນຮູບ.

ມາດຕາ 25. ການປ່ຽນລຳດັບບູລິມະສິດ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີບູລິມະສິດ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ອາດຕົກລົງປ່ຽນລຳດັບບູລິມະສິດ ໃນສິດຕໍ່ ຊັບຄ້ຳປະກັນຂອງຕົນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ອື່ນ. ຄຳຕົກລົງປ່ຽນລຳດັບບູລິມະສິດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຈົດທະບຽນ ແຕ່ຕ້ອງເຮັດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ຊາບ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເຈັດ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໝວດທີ 3

ການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ມາດຕາ 26. ການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂອງ ກົດໝາຍ ແມ່ນການຈົດທະບຽນຊັບທີ່ນຳມາຄ້ຳປະກັນ ເພື່ອໃຫ້ການຄ້ຳປະກັນນັ້ນ ມີຜົນສຳລັບ ບຸກຄົນທີສາມ ແລະ ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດ.

ການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການບັນທຶກໃນປຶ້ມທະບຽນ;
2. ແບບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ວິທີການ, ຂັ້ນຕອນຂອງການຈົດທະບຽນແຕ່ລະຮູບການ ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 27. ຫ້ອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ກະຊວງການເງິນ ຮັບຜິດຊອບສ້າງຕັ້ງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫ້ອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ.

ຫ້ອງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ມີພາລະບົດບາດ ໃຫ້ການບໍລິການ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈົດທະບຽນຊັບຄ້າປະກັນ ຕາມຮູບການທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 28. ເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍຂອງການຈົດທະບຽນ

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລູກໜີ້:

ກ). ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຖ້າວ່າເປັນພົນລະເມືອງລາວ;

ຂ). ຊື່ ແລະ ທະບຽນວິສາຫະກິດ ຖ້າເປັນບໍລິສັດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ກົດໝາຍຂອງ

ສປປ ລາວ ຫລື ສາຂາຂອງວິສາຫະກິດຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈົດທະບຽນ ຢູ່ ສປປ ລາວ;

ຄ). ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ ທີ່ຂຽນຢູ່ໃນໜັງສືຜ່ານແດນ ຖ້າເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ

ແລະ ປະເທດທີ່ອອກໜັງສືຜ່ານແດນດັ່ງກ່າວ;

ງ). ຊື່ຂອງນິຕິບຸກຄົນຕ່າງປະເທດ ຖ້າບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນດຳເນີນທຸລະກິດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

2. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເຈົ້າໜີ້: ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫລື ຕົວແທນ ຫລື ຜູ້ຕາງໜ້າຂອງເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ.

3. ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊັບຄ້າປະກັນ: ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະຂອງຊັບຄ້າປະກັນ. ຖ້າຊັບຄ້າປະກັນດັ່ງກ່າວ ເປັນຊັບຕິດຕັ້ງ ຕ້ອງບົ່ງບອກເຖິງອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ເປັນຊັບຕົ້ນຕໍ.

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ທີ່ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນຕາມຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3 ເທິງນີ້ ຈະຖືວ່າເປັນການຈົດທະບຽນທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ມີຜົນສັກສິດ.

ສຳລັບເນື້ອໃນການຈົດທະບຽນກ່ຽວກັບການປ່ຽນແປງ, ການສືບຕໍ່ ຫລື ການລົບລ້າງ ການຄ້າປະກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 29. ຜົນສັກສິດ ແລະ ອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຈະມີຜົນສັກສິດ ກໍຕໍ່ເມື່ອຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນນັ້ນ ໄດ້ບັນທຶກເຂົ້າປຶ້ມທະບຽນ ຫລື ລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ການຈົດທະບຽນ ມີອາຍຸ ຫ້າ ປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ເມື່ອອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນສິ້ນສຸດລົງ, ສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນ ກໍຈະຕົກໄປເວັ້ນເສ້ຍແຕ່ໄດ້ມີການເຮັດໃຫ້ສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນນັ້ນ ມີຜົນບັງຄັບດ້ວຍວິທີການອື່ນ ເຊັ່ນ ການຄອບຄອງ, ການຄວບຄຸມຊັບຄ້າປະກັນ ຫລື ມີການຕົກລົງໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 30. ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ

ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ ແມ່ນການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນຄືນໃໝ່ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນ ຕາມການເຫັນດີຂອງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້.

ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ ທີ່ມີການເພີ່ມຊັບຄ້ຳປະກັນ ຫລື ເພີ່ມລູກໜີ້ເຂົ້າຕື່ມ ຕ້ອງໄດ້ ຮັບຄວາມເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກລູກໜີ້ທີ່ເພີ່ມເຂົ້າໃໝ່ ແລະ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນຈົດ ທະບຽນການປ່ຽນແປງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຈົ້າໜີ້ຫລາຍຄົນ, ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ ຈະມີຜົນບັງຄັບສະເພາະແຕ່ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 31. ການຕໍ່ອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ການຕໍ່ອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ແມ່ນການຈົດທະບຽນການສືບຕໍ່ການຄ້ຳ ປະກັນ ໃນກໍລະນີທີ່ອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ໃກ້ຈະສິ້ນສຸດລົງໂດຍເຈົ້າໜີ້.

ການຕໍ່ອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ຕ້ອງດຳເນີນ ສາມ ເດືອນ ກ່ອນວັນສິ້ນ ສຸດອາຍຸຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ.

ການຈົດທະບຽນການສືບຕໍ່ ຈະເຮັດໃຫ້ການຄ້ຳປະກັນ ມີຜົນສັກສິດ ຕໍ່ໄປອີກ ຫ້າ ປີ ສຳລັບ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ແລະ ລູກໜີ້ ທີ່ເຫັນດີໃຫ້ມີການຈົດທະບຽນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 32. ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ແມ່ນການຈົດທະບຽນລົບລ້າງທະບຽນຄ້ຳປະ ກັນທີ່ມີຜົນສັກສິດແລ້ວ ໂດຍເຈົ້າໜີ້ ຫລື ຫ້ອງການທະບຽນຄ້ຳປະກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນການຈົດທະບຽນແບບເອເລັກໂຕຣນິກ, ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ມີພັນທະ ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ ຫລື ລົບລ້າງການຈົດທະບຽນຕາມການສະເໜີ ເປັນລາຍ ລັກອັກສອນຈາກລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ ພາຍໃນກຳນົດ ຫ້າ ວັນ ຫລັງຈາກວັນທີ່ໄດ້ ຮັບການສະເໜີ ເປັນຕົ້ນໄປ ຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາຄ້ຳປະກັນ;
2. ສັນຍາຄ້ຳປະກັນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ມີຜົນສັກສິດ ລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້.

ໃນກໍລະນີທີ່ເປັນການຈົດທະບຽນແບບບັນທຶກໃນປຶ້ມຈົດທະບຽນ, ຫ້ອງການຈົດທະບຽນການ ຄ້ຳປະກັນຕ້ອງລົບລ້າງທະບຽນຄ້ຳປະກັນ ຕາມການສະເໜີເປັນລາຍລັກອັກສອນຂອງລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າຂອງສັງຫາລິມະຊັບ ຕາມເງື່ອນໄຂໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ໄດ້ປະຕິບັດພັນທະຄົບຖ້ວນຕາມສັນຍາຄ້ຳປະກັນ;
2. ສັນຍາຄ້ຳປະກັນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຫລື ບໍ່ມີຜົນສັກສິດ ລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້.
3. ມີຄຳຕັດສິນ ຫລື ຄຳຊີ້ຂາດຂອງສານ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດ ໃຫ້ລົບລ້າງການຄ້ຳປະກັນ.

ມາດຕາ 33. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ

ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຊັບຄ້ຳປະກັນ ທີ່ບັນທຶກໃນປຶ້ມທະບຽນ ຫລື ໃນລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ ຖືເປັນ ຂໍ້ມູນຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບຊັບຄ້ຳປະກັນ ແລະ ວັນເວລາຂອງການຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ.

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດເບິ່ງ ຫລື ຂໍສຳເນົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຈາກຫ້ອງການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຫລື ເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນການຄ້າປະກັນໃນລະບົບເອເລັກໂຕຣນິກ.

ຜູ້ຂໍສຳເນົາເອົາຂໍ້ມູນ ຫລື ຂໍໃບຢັ້ງຢືນກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 4

ການປະຕິບັດສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 34. ການລະເມີດສັນຍາຄ້າປະກັນ

ເມື່ອມີການລະເມີດສັນຍາຄ້າປະກັນ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ສາມາດບັງຄັບປະຕິບັດສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍວິທີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ;
2. ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 35. ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ

ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ແມ່ນການທີ່ລູກໜີ້ ຕົກລົງ ຫລື ຍິນຍອມໃຫ້ປະຕິບັດຕາມວິທີການແກ້ໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ ຫລື ຕາມການຕົກລົງ ເປັນລາຍລັກອັກສອນລະຫວ່າງເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້ ຫລັງຈາກມີການລະເມີດ.

ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ດຳເນີນດ້ວຍຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ມີສິດຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄ້າປະກັນ ເພື່ອຊື້ຂາດດ້ວຍວິທີການຕ່າງໆ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.
2. ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດປະຕິບັດຕາມຮູບການສະເພາະ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 37 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;

ເຈົ້າໜີ້ ມີສິດໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາຄ້າປະກັນ, ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ຫລື ຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36. ການເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄ້າປະກັນ

ການເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄ້າປະກັນໂດຍເຈົ້າໜີ້ ເພື່ອຊື້ຂາດ ຕ້ອງດຳເນີນດ້ວຍວິທີ ທີ່ນີ້ມນວນ ແລະ ບໍ່ຂັດກັບລະບຽບກົດໝາຍ.

ຫ້າມນຳໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເຊັ່ນ: ການລ່ວງລະເມີດເຂົ້າໄປເຄຫະສະຖານຂອງລູກໜີ້ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ຫລື ການນາບຊູ່ເພື່ອຄອບຄອງ ຫລື ຍາດຊົງເອົາຊັບຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 37. ການປະຕິບັດຕາມຮູບການສະເພາະ

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດສັນຍາຄໍ້າປະກັນດ້ວຍບັນຊີເງິນຝາກ, ສັນຍາຊື້-ຂາຍທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ຫລື ທີ່ຕ້ອງຮັບຂອງລູກໜີ້ ທີ່ໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາຄໍ້າປະກັນ, ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນສາມາດຫັກເອົາເງິນຈາກບັນຊີລູກໜີ້ດັ່ງກ່າວ ເພື່ອໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຖ້າວ່າ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ຫາກແມ່ນທະນາຄານ ທີ່ມີສິດຕໍ່ຊັບຄໍ້າປະກັນໃນບັນຊີເງິນຝາກຂອງລູກໜີ້ໃນທະນາຄານດັ່ງກ່າວ ທະນາຄານນີ້ ກໍສາມາດຫັກເອົາເງິນຈາກບັນຊີເງິນຝາກ ເພື່ອຊໍາລະພັນທະທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ;

2. ຖ້າວ່າ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ຫາກແມ່ນທະນາຄານ ຫລື ບຸກຄົນທີ່ວ່າໄປ ທີ່ມີສິດຕໍ່ຊັບຄໍ້າປະກັນໃນບັນຊີເງິນຝາກ ຂອງລູກໜີ້ໃນທະນາຄານໃດໜຶ່ງ ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ກໍສາມາດສະເໜີໃຫ້ທະນາຄານທີ່ຮັກສາບັນຊີເງິນຝາກນັ້ນ ຄວບຄຸມເງິນຝາກ, ຫັກເງິນ ຫລື ໂອນເງິນ ຕາມພັນທະຂອງລູກໜີ້ ເຂົ້າໃນບັນຊີຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດສັນຍາຄໍ້າປະກັນດ້ວຍເອກະສານໃດໜຶ່ງ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນສາມາດເຂົ້າຄອບຄອງຊັບ ຫລື ສິນຄ້າ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນເອກະສານດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 38. ການປະຕິບັດສັນຍາຄໍ້າປະກັນດ້ວຍຊັບຕິດຕັ້ງ

ຖ້າຊັບຄໍ້າປະກັນ ຫາກເປັນຊັບຕິດຕັ້ງ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ສາມາດຍົກຍ້າຍຊັບດັ່ງກ່າວ ອອກຈາກອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ຊັບດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຕິດຕັ້ງໃສ່ ຖ້າຫາກວ່າໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ໃນສັນຍາຄໍ້າປະກັນ ຫລື ຖ້າວ່າ ລູກໜີ້ ຫາກເຫັນດີ ເປັນລາຍລັກອັກ ຫລັງຈາກມີການລະເມີດ.

ມາດຕາ 39. ການປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ

ການປະຕິບັດສັນຍາຄໍ້າປະກັນຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ແມ່ນການບັງຄັບປະຕິບັດສັນຍາຄໍ້າປະກັນໂດຍເຈົ້າໜີ້ ຜ່ານຂະບວນການຍຸຕິທຳ ເມື່ອລູກໜີ້ ບໍ່ປະຕິບັດສັນຍາດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ສານ ໃຫ້ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອບັງຄັບໃຫ້ປະຕິບັດສັນຍາຄໍ້າປະກັນ.

ຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການໃນການຮ້ອງຟ້ອງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດຳເນີນຄະດີແພ່ງ.

ມາດຕາ 40. ມາດຕະການຂອງສານ

ເມື່ອມີການລະເມີດສັນຍາຄໍ້າປະກັນ ແລະ ບໍ່ສາມາດປະຕິບັດສັນຍາ ດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ, ໃນເວລາດຳເນີນຄະດີແພ່ງ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍ້າປະກັນ ສາມາດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານ ເພື່ອພິຈາລະນາອອກຄຳສັ່ງມອບສິດຄຸ້ມຄອງຊັບຄໍ້າປະກັນ, ຊື້ຂາດຊັບຄໍ້າປະກັນ ຫລື ມາດຕະການຮີບດ່ວນຊົ່ວຄາວອື່ນຂອງສານ ເພື່ອປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າໜີ້.

ຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງບອກເຫດຜົນ, ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຄຳປະກັນ ແລະ ການກະທຳໃດໜຶ່ງ ທີ່ເປັນການລະເມີດສັນຍາຄຳປະກັນຂອງລູກໜີ້ ລວມທັງສຳເນົາເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງໝົດ ແລະ ຫຼັກຖານຕ່າງໆ ໄປພ້ອມ.

ການອອກຄຳສັ່ງມອບສິດຄຸ້ມຄອງຊັບ ຫລື ມາດຕະການອື່ນຂອງສານ ຕ້ອງດຳເນີນໂດຍໄວ ເພື່ອສະກັດກັ້ນຄວາມເສັຍຫາຍຕໍ່ຊັບຄຳປະກັນ ແລະ ຕໍ່ສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງເຈົ້າໜີ້.

ມາດຕາ 41. ຜົນຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການຂອງສານ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການນຳໃຊ້ມາດຕະການຂອງສານ ເຊັ່ນ ຄຳສັ່ງມອບສິດຄຸ້ມຄອງ ຫລື ຊີ້ຂາດ ຊັບຄຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ມາດຕາ 40 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ທີ່ໄດ້ຮ້ອງຟ້ອງຕ້ອງ:

1. ປົກປັກຮັກສາຊັບດັ່ງກ່າວ ດ້ວຍວິທີການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລໍຖ້າການຊີ້ຂາດ, ການຕັດສິນ ຫລື ການນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນຂອງສານ.

2. ຮັກສາເງິນ ທີ່ໄດ້ຈາກການຊີ້ຂາດນັ້ນ ຈົນກວ່າມີຄຳຕັດສິນ ຫລື ມາດຕະການອື່ນຂອງສານ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ສານ ຫາກໄດ້ອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ຮັກສາເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຊີ້ຂາດນັ້ນໄວ້ໃນບັນຊີສະເພາະຕ່າງຫາກ.

ໃນເວລາທີ່ຊັບຄຳປະກັນຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງເຈົ້າໜີ້ຕາມຄຳສັ່ງ ຫລື ຄຳຊີ້ຂາດຂອງສານ, ລູກໜີ້ ຍັງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນ ໃນການປົກປັກຮັກສາຊັບຄຳປະກັນນັ້ນ. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ຈຳເປັນ ລວມມີການປະກັນໄພ, ອາກອນ ຫລື ຄ່າທຳນຽມ ທີ່ຕິດພັນກັບຊັບຄຳປະກັນເວັ້ນເສັຍແຕ່ ເຈົ້າໜີ້ ແລະ ລູກໜີ້ ຫາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ມາດຕາ 42. ການຊີ້ຂາດຊັບຄຳປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ຫາກໄດ້ຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄຳປະກັນຕາມຄວາມສະໝັກໃຈຂອງລູກໜີ້ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 36 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້, ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ສາມາດຊີ້ຂາດຊັບຄຳປະກັນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ປະມູນຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ຊື້ເອົາ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ຫລື ຕາມການຕົກລົງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ຫາກໄດ້ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ແລະ ສານ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳຊີ້ຂາດ ຫລື ຄຳຕັດສິນ ທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ, ການຊີ້ຂາດຊັບຄຳປະກັນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 43. ການແຈ້ງກ່ຽວກັບການຊີ້ຂາດຊັບຄຳປະກັນ

ພາຍໃນກຳນົດ ສິບ ວັນ ກ່ອນຈະຊີ້ຂາດຊັບຄຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 42 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້:

1. ລູກໜີ້;
2. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄຳປະກັນຜູ້ອື່ນ ລວມທັງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດ້ວຍການປະກາດທາງສື່ມວນຊົນ ໜຶ່ງ ຄັ້ງ;

3. ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ອ້າງສິດຕິຊັບຄ້າປະກັນດຽວກັນ ຖ້າຫາກມີ.
ໃນກໍລະນີທີ່ຊັບຄ້າປະກັນ ຫາກເປັນຊັບທີ່ເນົາເປື້ອຍໆ ຫລື ຫລຸດຄຸນຄ່າລົງໄວ ເຈົ້າໜີ້
ສາມາດຊື້ຂາດຊັບນັ້ນ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້, ເຈົ້າໜີ້ອື່ນ ຫລື ບຸກຄົນທີສາມຊາບ.

ມາດຕາ 44. ເນື້ອໃນແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ

ແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
2. ປະເພດ ແລະ ລັກສະນະ ຂອງຊັບຄ້າປະກັນ;
3. ວິທີ, ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 45. ການປັບປຸງ ຫລື ສ້ອມແປງຊັບຄ້າປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ສາມາດຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ຕາມສະພາບເດີມຂອງຊັບຄ້າປະກັນ ຫລື ຈະສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເຮັດໃຫ້ມີສະພາບດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຈຶ່ງຊື້ຂາດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 46. ການແບ່ງປັນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຊື້ຂາດ ແລະ ການໂອນກຳມະສິດ

ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ໃຫ້ແບ່ງປັນ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໃນການທວງທາວເອົາຊັບຄ້າປະກັນຈາກລູກໜີ້ ຫລື ຈາກບຸກຄົນອື່ນ, ການເຂົ້າຄອບຄອງ, ການປັບປຸງ ຫລື ສ້ອມແປງຊັບຄ້າປະກັນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;

2. ພັນທະຕາມກົດໝາຍ;

3. ໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ຕາມລຳດັບບູລິມະສິດ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະຄົບຖ້ວນ ຕາມລຳດັບທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີເງິນເຫລືອ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້ ແລະ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ພໍ ລູກໜີ້ ກໍຕ້ອງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ທີ່ຍັງເຫລືອນີ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ກຳມະສິດຕິຊັບຄ້າປະກັນ ທີ່ໄດ້ຖືກຊື້ຂາດ ສາມາດໂອນໄດ້.

ມາດຕາ 47. ການທົດແທນຄວາມເສັຍຫາຍຍ້ອນການລະເມີດຂອງເຈົ້າໜີ້

ຖ້າເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດນີ້, ລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ອື່ນ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອໃຫ້ອອກຄຳສັ່ງໂຈະການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ຊື້ຂາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ອື່ນຊາບ ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນຂອງຕົນນັ້ນ.

ພາກທີ III

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ໝວດທີ 1

ຜົນປະໂຫຍດຈາກການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 48. ອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນ

ອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ສາມາດນຳມາຄ້າປະກັນ ລວມມີ:

1. ທີ່ດິນປູກສ້າງ, ທີ່ດິນອຸດສາຫະກຳ ຫລື ທີ່ດິນກະສິກຳ ທີ່ເປັນສິດນຳໃຊ້ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ;
2. ທີ່ດິນ ແລະ ສິ່ງປູກສ້າງ ເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ຕຶກ, ອາຄານ;
3. ຫ້ອງອາຄານຊຸດ;
4. ທີ່ດິນສຳປະທານ.

ມາດຕາ 49. ສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ ຈະມີສິດຕໍ່ຊັບຄ້າປະກັນ ທີ່ເປັນອະສັງຫາລິມະຊັບ ຖ້າວ່າ:

1. ມີສັນຍາຄ້າປະກັນ ດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 21 ຂອງກົດໝາຍ;
2. ມີການຕົກລົງເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຈາກເຈົ້າຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ, ຖ້າວ່າອະສັງຫາລິມະຊັບທີ່ນຳມາຄ້າປະກັນນັ້ນ ຫາກບໍ່ເປັນກຳມະສິດຂອງລູກໜີ້.

ມາດຕາ 50. ການນຳໃຊ້ອະສັງຫາລິມະຊັບດຽວໄປຄ້າປະກັນຫລາຍພັນທະ

ລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າກຳມະສິດໃນອະສັງຫາລິມະຊັບດຽວ ສາມາດນຳເອົາອະສັງຫາລິມະຊັບດັ່ງກ່າວ ໄປຄ້າປະກັນການປະຕິບັດຫລາຍພັນທະ ກັບເຈົ້າໜີ້ຜູ້ດຽວ ຫລື ຫລາຍຄົນກໍໄດ້ ຖ້າວ່າອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຫາກມີມູນຄ່າຫລາຍກວ່າໜີ້ສິນລວມກັນທັງໝົດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ມີການຕົກລົງໄວ້ຢ່າງອື່ນລະຫວ່າງຄູ່ສັນຍາ.

ລູກໜີ້ ມີພັນທະແຈ້ງໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ທຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນນີ້.

ໝວດທີ 2

ການກຳນົດບູລິມະສິດ

ມາດຕາ 51. ຫລັກການກຳນົດບູລິມະສິດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີເຈົ້າໜີ້ຫລາຍຄົນຕໍ່ອະສັງຫາລິມະຊັບດຽວ, ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບກ່ອນ ເປັນຜູ້ມີບູລິມະສິດໄດ້ຮັບການໃຊ້ແທນໜີ້ສິນກ່ອນ ເຈົ້າໜີ້ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 31 ຂອງກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີເຈົ້າໜີ້ຫລາຍຄົນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ, ເຈົ້າໜີ້ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ການ
ກູ້ຢືມກ່ອນ ມີບູລິມະສິດເໝືອກວ່າເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນໆ ຕາມລຳດັບ.

ມາດຕາ 52. ການສະລະ ແລະ ການໂອນບູລິມະສິດ

ການສະລະບູລິມະສິດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 32 ຂອງກົດໝາຍ ແມ່ນການປ່ຽນ
ແທນລຳດັບບູລິມະສິດໃນບັນດາເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີບູລິມະສິດ ສາມາດປ່ຽນແທນ ລຳດັບບູລິມະສິດຂອງຕົນໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນທີ່ມີ
ການຄ້າປະກັນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າຂອງການຄ້າປະກັນຂອງຕົນ.

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ໄດ້ຮັບບູລິມະສິດໃນການປ່ຽນລຳດັບບູລິມະສິດນັ້ນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າ
ໜີ້ຜູ້ອື່ນຊາບ.

ການໂອນການຄ້າປະກັນ ແມ່ນການໂອນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ
ໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຊຶ່ງເອີ້ນວ່າ ເຈົ້າໜີ້ຄົນໃໝ່ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເກີນມູນຄ່າໜີ້ສິນ ຫລື
ພັນທະຂອງລູກໜີ້.

ນອກຈາກໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະແລ້ວ, ການໂອນໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະ ຍັງລວມເອົາ ບູລິມະສິດ
ແລະ ຜົນປະໂຫຍດ ຈາກໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະໄປພ້ອມ.

ເຈົ້າໜີ້ຄົນໃໝ່ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການໂອນການຄ້າ
ປະກັນ ແລະ ຕ້ອງຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງການຄ້າປະກັນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 59 ຂອງ
ດຳລັດສະບັບນີ້ .

ໝວດທີ 3

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 53. ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ແມ່ນການບັນທຶກທຸກການເຄື່ອນ
ໄຫວ ກ່ຽວກັບສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ລວມທັງ ສິ່ງບຸກສ້າງຕ່າງໆ ເຊັ່ນ:
ຫ້ອງແຖວ, ອາຄານ, ເຮືອນ, ໂຮງຈັກໂຮງງານ ຂອງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ເຂົ້າໃນປຶ້ມຈົດທະບຽນ
ນິຕິກຳກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ເພື່ອຕິດຕາມສະພາບການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານກົດໝາຍ ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ດິນ
ນັ້ນ.

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ໃຫ້ດຳເນີນຢູ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ
ປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່
ຕາມການມອບໝາຍຂອງອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມລະບຽບການທີ່ອົງ
ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນແຫ່ງຊາດ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 54. ສິດໃນການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ຜູ້ທີ່ມີສິດຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ມີ:

1. ເຈົ້າໜີ້;
2. ລູກໜີ້;
3. ບຸກຄົນອື່ນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກເຈົ້າໜີ້ ຫລື ລູກໜີ້ ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 55. ຂັ້ນຕອນການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ປະກອບດ້ວຍຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນ;
2. ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນ;
3. ຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 56. ການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນ

ຜູ້ມີຈຸດປະສົງຂໍການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນ ໃຫ້ຢືນຄຳຮ້ອງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງພິຈາລະນາອອກໃບຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສາມ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ດິນ ຫລື ອະສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ຫາກໄດ້ນຳໄປຄ້າປະກັນແລ້ວ, ມີຄຳສັ່ງອາຍັດຊັບຈາກສານ ຫລື ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງໄດ້ບົ່ງບອກສະພາບການດັ່ງກ່າວ ໃສ່ໃນໃບຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງນັ້ນ.

ການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນ ຫລື ອະສັງຫາລິມະຊັບ ຕ້ອງເສຍຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 57. ການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນ

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຮັບການຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງໃບຕາດິນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ນຳເອົາສັນຍາຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ໄປຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງ ຢູ່ອົງການທະບຽນສານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍທະບຽນສານ.

ມາດຕາ 58. ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ

ພາຍຫລັງໄດ້ຍັງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງສັນຍາຄ້າປະກັນແລ້ວ ໃຫ້ໄປຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ນຳອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳແຂວງ, ນະຄອນ ຫລື ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນປະຈຳເມືອງ, ເທດສະບານ ບ່ອນທີ່ດິນຕັ້ງຢູ່.

ການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນ ແມ່ນການບັນທຶກເຂົ້າໃສ່ປຶ້ມທະບຽນນິຕິກຳກ່ຽວກັບທີ່ດິນ ແລະ ທາງດ້ານຫລັງຂອງໃບປຶ້ມທະບຽນທີ່ດິນຂອງບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນ ເພື່ອຕິດຕາມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 59. ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ

ການຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ ແມ່ນການຈົດທະບຽນການຄັ້ງປະກັນຄືນໃໝ່ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງ ຫລື ເພີ່ມເຕີມ ເນື້ອໃນຂອງສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ທັງໝົດ ຫລື ບາງສ່ວນ ຫລື ມີການໂອນການຄັ້ງປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 52 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ການປ່ຽນແປງສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ຕາມວັກໜຶ່ງ ຂ້າງເທິງນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄຳເຫັນດີເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກລູກໜີ້.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການປ່ຽນແປງສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ດ້ວຍການເພີ່ມ ຫລື ການປ່ຽນແທນຊັບຄັ້ງປະກັນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 55 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ສຳລັບການໂອນການຄັ້ງປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ໃຫ້ຈົດທະບຽນການປ່ຽນແປງ ໂດຍບໍ່ຈຳເປັນຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຊັບຄັ້ງປະກັນ ແລະຢັ້ງຢືນສັນຍາຈາກອົງການທະບຽນສານອີກ.

ມາດຕາ 60. ການລົບລ້າງການຈົດທະບຽນການຄັ້ງປະກັນ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ທີ່ ວັນລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນທີ່ສັນຍາຄັ້ງປະກັນສິ້ນສຸດລົງ, ເຈົ້າໜີ້ຕ້ອງແຈ້ງລົບລ້າງການຈົດທະບຽນຄັ້ງປະກັນ ຢູ່ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ບ່ອນທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນການຄັ້ງປະກັນນັ້ນ.

ມາດຕາ 61. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຄັ້ງປະກັນ

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ສາມາດເບິ່ງ ຫລື ຂໍສຳເນົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນການຄັ້ງປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນໄດ້.

ອົງການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນ ຕ້ອງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຕາມການຮ້ອງຂໍພາຍໃນກຳນົດ ສາມ ວັນລັດຖະການ.

ບຸກຄົນ ແລະ ນິຕິບຸກຄົນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ໜ້າກົດໝາຍ ໃນການນຳໃຊ້ສຳເນົາເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບອະສັງຫາລິມະຊັບດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຜູ້ຂໍສຳເນົາເອົາຂໍ້ມູນ ຫລື ຂໍໃບຢັ້ງຢືນ ກ່ຽວກັບການຈົດທະບຽນການຄັ້ງປະກັນ ຕ້ອງເສີຍຄ່າທຳນຽມຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 4

ການປະຕິບັດສັນຍາຄັ້ງປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ

ມາດຕາ 62. ການລະເມີດສັນຍາຄັ້ງປະກັນ

ເມື່ອມີການລະເມີດສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ຫລື ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະ ຕາມສັນຍາຄັ້ງປະກັນ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄັ້ງປະກັນ ສາມາດບັງຄັບປະຕິບັດສັນຍາ ດ້ວຍວິທີການ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ;
2. ຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 63. ການປະຕິບັດຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ລູກໜີ້ ບໍ່ຊໍາລະໜີ້ສິນ ຫລື ປະຕິບັດພັນທະຕາມສັນຍາຄໍາປະກັນ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີ ການຄໍາປະກັນ ມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນໍາມາຄໍາປະກັນ;
2. ຊື້ຂາດຊັບຄໍາປະກັນຕາມວິທີການ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 66 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້;
3. ໄດ້ຮັບການທົດແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນສັນຍາ, ຕາມການຕົກລົງຂອງ ຄູ່ສັນຍາ, ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ຫລື ດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 64. ການເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄໍາປະກັນ

ການເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມອະສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ນໍາມາຄໍາປະກັນໂດຍເຈົ້າໜີ້ ໃຫ້ປະ ຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ກ່ຽວກັບການ ລະເມີດສັນຍາຂອງລູກໜີ້ ພ້ອມທັງສະເໜີໃຫ້ຍົກຍ້າຍອອກຈາກອະສັງຫາລິມະຊັບ ຫລື ວິທີແກ້ ໄຂ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ທົກສົບ ວັນ ນັບແຕ່ວັນລູກໜີ້ໄດ້ຮັບແຈ້ງເປັນຕົ້ນໄປ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຄູ່ສັນຍາ ຫາກໄດ້ຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ; ພ້ອມນັ້ນ ໃຫ້ສົ່ງສໍານຳແຈ້ງການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເຈົ້າຂອງຊັບ, ເຈົ້າ ໜີ້ອື່ນ ຫລື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຖ້າຫາກມີ;

2. ລູກໜີ້ ຕ້ອງແຈ້ງຕອບໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ຊາບເປັນລາຍລັກອັກສອນ ພາຍໃນກໍານົດ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງດັ່ງກ່າວ ວ່າຕົນຈະຊໍາລະໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະທັງໝົດ ພ້ອມທັງດອກເບ້ຍ ຖ້າ ວ່າສັນຍາ ຫາກກໍານົດໄວ້ ຫລື ຈະຍົກຍ້າຍອອກ ຫລື ຄັດຄ້ານການເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມ ຊັບຄໍາປະກັນໂດຍເຈົ້າໜີ້.

ຖ້າວ່າ ລູກໜີ້ ຫາກບໍ່ຍົກຍ້າຍອອກ, ບໍ່ສາມາດຊໍາລະ, ບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນໄດ້ຢ່າງ ເຕັມສ່ວນ ຫລື ບໍ່ຄັດຄ້ານຕາມເວລາທີ່ກໍານົດໄວ້, ເຈົ້າໜີ້ ສາມາດຊື້ຂາດຊັບຄໍາປະກັນ ຕາມທີ່ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 66 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 65. ການປະຕິບັດຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ

ຖ້າລູກໜີ້ ຫາກລະເມີດສັນຍາ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ທີ່ມີບູລິມະສິດ ຫາກບໍ່ສາ ມາດດໍາເນີນການຕາມມາດຕາ 63 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ ຍ້ອນລູກໜີ້ໄດ້ຄັດຄ້ານການເຂົ້າຄອບ ຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄໍາປະກັນ, ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ກໍມີສິດຮ້ອງຟ້ອງ ຫລື ສະເໜີຕໍ່ສານໃຫ້ພິຈາລະ ນາການນໍາໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ແລະ ບັງຄັບປະຕິບັດສັນຍາຄໍາປະກັນ ຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີ ການທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການດໍາເນີນຄະດີແພ່ງ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 66. ການຊື້ຂາດຊັບຄໍາປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄໍາປະກັນ ຫາກໄດ້ເຂົ້າຄອບຄອງ ຫລື ຄວບຄຸມຊັບຄໍາປະກັນ ຕາມຄວາມສະໝັກໃຈ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 64 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ ຜູ້ກ່ຽວສາມາດ

ຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ເຊັ່ນ: ປະມູນຂາຍ, ໃຫ້ເຊົ່າ ຫລື ຊື້ເອົາ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນສັນຍາ ຫລື ຕາມການຕົກລົງ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ຫາກໄດ້ຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ແລະ ສານກໍໄດ້ອອກຄຳສັ່ງ, ຄຳຊື້ຂາດ ຫລື ຄຳຕັດສິນທີ່ໃຊ້ໄດ້ຢ່າງເດັດຂາດແລ້ວ, ການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ.

ມາດຕາ 67. ການແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ

ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ, ກ່ອນການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ເຈົ້າໜີ້ ຫລື ພະນັກ ງານຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄຳຕັດສິນຂອງສານ ຕ້ອງແຈ້ງກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດດັ່ງກ່າວ ຢ່າງເປັນລາຍລັກ ອັກສອນ ໃຫ້:

1. ລູກໜີ້;
2. ເຈົ້າໜີ້ຜູ້ອື່ນ ຊຶ່ງໄດ້ມີການຈົດທະບຽນກ່ຽວກັບການຄ້າປະກັນ ຢູ່ໃນອະສັງຫາລິມະຊັບດຽວ ກັນ;
3. ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂອງລັດ;
4. ເຈົ້າຂອງອະສັງຫາລິມະຊັບ ຖ້າວ່າອະສັງຫາລິມະຊັບດັ່ງກ່າວ ຫາກເປັນກຳມະສິດຂອງຜູ້ ອື່ນ ຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນລູກໜີ້.

ມາດຕາ 68. ເນື້ອໃນຂອງແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ

ແຈ້ງການກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ປະກອບດ້ວຍເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່, ນາມສະກຸນ ແລະ ທີ່ຢູ່ຂອງລູກໜີ້ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
2. ປະເພດອະສັງຫາລິມະຊັບ; ຖ້າແມ່ນທີ່ດິນໃຫ້ບົ່ງບອກ ເລກລະຫັດ, ເລກທີຕອນດິນ ແລະ ເລກທີໃບຕາດິນ;
3. ວິທີ, ວັນເວລາ ແລະ ສະຖານທີ່ຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ.

ມາດຕາ 69. ການປັບປຸງ ຫລື ສ້ອມແປງຊັບຄ້າປະກັນ

ເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ ສາມາດຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ຕາມສະພາບເດີມຂອງຊັບ ຄ້າປະກັນ ຫລື ຈະສ້ອມແປງ, ປັບປຸງ ຫລື ເຮັດໃຫ້ມີສະພາບດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຈຶ່ງຊື້ຂາດກໍໄດ້.

ມາດຕາ 70. ການແບ່ງປັນເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຊື້ຂາດ ແລະ ການໂອນກຳມະສິດ

ເງິນທີ່ໄດ້ຈາກການຊື້ຂາດຊັບຄ້າປະກັນ ໃຫ້ແບ່ງປັນ ຕາມລຳດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ສົມເຫດສົມຜົນ ໃນການທວງທາວເອົາຊັບຄ້າປະກັນຈາກລູກໜີ້ ຫລື ຈາກບຸກຄົນອື່ນ, ການເຂົ້າຄອບຄອງ, ການປັບປຸງ ຫລື ສ້ອມແປງຊັບຄ້າປະກັນ, ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້າປະກັນ;
2. ພັນທະຕາມກົດໝາຍ;
3. ໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະໃຫ້ເຈົ້າໜີ້ ຕາມລຳດັບບູລິມະສິດ.

ພາຍຫລັງທີ່ໄດ້ຊຳລະໜີ້ສິນ ຫລື ພັນທະຄົບຖ້ວນ ຕາມລຳດັບທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ ຖ້າຫາກວ່າຍັງມີເງິນເຫລືອ ຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ລູກໜີ້ ແລະ ຖ້າຫາກຍັງບໍ່ພໍ ລູກໜີ້ ກໍຕ້ອງໃຊ້ແທນໜີ້ສິນ ທີ່ຍັງເຫລືອນີ້ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ເວັ້ນເສຍແຕ່ຫາກໄດ້ມີການຕົກລົງກັນໄວ້ຢ່າງອື່ນ.

ກຳມະສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນ ທີ່ໄດ້ຖືກຊື້ຂາດ ສາມາດໂອນໄດ້.

ມາດຕາ 71. ການທົດແທນຄວາມເສຍຫາຍໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ມີການລະເມີດ

ຖ້າເຈົ້າໜີ້ທີ່ມີການຄ້ຳປະກັນ ຫາກບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂກ່ຽວກັບການຊື້ຂາດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໝວດນີ້, ລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ອື່ນ ມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານ ເພື່ອໃຫ້ອອກຄຳສັ່ງໂຈະການຊື້ຂາດຊັບ ຄ້ຳປະກັນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າໜີ້ໄດ້ຊື້ຂາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ລູກໜີ້ ຫລື ເຈົ້າໜີ້ອື່ນຊາບ ເຈົ້າໜີ້ດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທີ່ເກີດຂຶ້ນ ຈາກການຊື້ຂາດຊັບຄ້ຳປະກັນຂອງຕົນນັ້ນ.

ພາກທີ IV

ການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ມາດຕາ 72. ການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ

ສັນຍາຄ້ຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ມີຜົນສັກສິດຕໍ່ຜູ້ຄ້ຳປະກັນ ນັບແຕ່ວັນ ທີ່ລູກໜີ້, ຜູ້ຄ້ຳປະກັນ ແລະ ເຈົ້າໜີ້ ໄດ້ລົງລາຍເຊັນ ໃນສັນຍາຄ້ຳປະກັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍ.

ສັນຍາຄ້ຳປະກັນດ້ວຍບຸກຄົນ ຫລື ນິຕິບຸກຄົນອື່ນ ບໍ່ຈຳເປັນຈົດທະບຽນການຄ້ຳປະກັນ.

ມາດຕາ 73. ການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍຊັບຂອງຜູ້ຄ້ຳປະກັນ

ໃນກໍລະນີທີ່ຜູ້ຄ້ຳປະກັນ ຫາກໄດ້ເອົາຊັບຂອງຕົນມາຄ້ຳປະກັນເພີ່ມເຕີມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນມາດຕາ 26 ຂອງກົດໝາຍ, ສິດຕໍ່ຊັບຄ້ຳປະກັນນີ້ ຈະມີຜົນສຳລັບບຸກຄົນທີສາມ ກໍຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຈົດທະບຽນ ຫລື ໄດ້ປະຕິບັດດ້ວຍວິທີການອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນພາກທີ II ແລະ ພາກທີ III ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້.

ພາກທີ V

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 74. ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໃນການຄ້ຳປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລິມະຊັບ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການກ່ຽວກັບຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 75. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງການເງິນ, ທະນາຄານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ອົງການຄຸ້ມຄອງທຶນແຫ່ງຊາດ, ບັນດາທະນາຄານທຸລະກິດ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 76. ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ສໍາລັບການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນດ້ວຍສັງຫາລິມະຊັບນັ້ນ ໃຫ້ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫລັງສາມຮ້ອຍຫົກສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຄ້າປະກັນດ້ວຍອະສັງຫາລິມະຊັບ ແລະ ສັງຫາລິມະຊັບ ທີ່ໄດ້ຈົດທະບຽນກ່ອນດໍາລັດສະບັບນີ້ມີຜົນສັກສິດນັ້ນ ຍັງມີຜົນໃຊ້ບັງຄັບໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງໄດ້ຈົດທະບຽນຄືນໃໝ່ ຕາມລະບຽບການຈົດທະບຽນການຄ້າປະກັນແຕ່ລະປະເພດ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້ ໂດຍບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຜ່ານຂັ້ນຕອນການຢັ້ງຢືນຕື່ມອີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ,

ທອງສິງ ທໍາມະວົງ